बार्हस्पत्यो भरद्वाजः।अश्विनौ। त्रिष्टुप्।

स्तुषे नर्ग दिवो अस्य प्रसन्ताश्विनां हुवे जरमाणो अर्कैः।

या सुद्य उस्रा व्युषि ज्मो अन्तान्युर्यूषतः पर्युरू वराँसि॥ ६.०६२.०१

दिवो नरा- दिव्यो। अस्य- एतस्य जगतः। प्रसन्ता- ईश्वरौ। अश्विना- अश्विनौ
प्राणेशनशक्तिभूतौ। अर्कैः- मन्त्रैः। जरमाणः- स्तुवन्। हुवे- आह्वये। स्तुषे- स्तोतुम्। या- यौ।
सद्यः- क्षणेन। उस्रा- शत्रुनिवारकौ। व्युषि- निशायां व्युष्टायाम्। ज्मः- भूम्याः। अन्तान्। उरूमहान्ति। वरांसि- आवारकानि तमांसि। युयूषतः- पृथक्करुतः॥१॥

ता यज्ञमा शुचिभिश्रकमाणा रथस्य भानुं रुरुचू रजौभिः।

पुरू वरांस्यमिता मिमानापो धन्वान्यति याथो अज्ञान्॥ ६.०६२.०२

ता- तौ। यज्ञम्- सङ्गितिकरणं दानं वा। शुचिभिः- पवित्रभावनाभिः। चक्रमाणा- कुर्वन्तौ। रथस्य-स्ववाहनस्य। भानुम्- प्रकाशम्। रजोभिः- तेजोभिः। रुरुचूः- रोचयेते। पूरू- बहूनि। वरांसि-तेजांसि। अमिता- अमितानि। मिमाना- निर्मिमाणौ। अपः- मूलशक्तिधाराः। धन्वानि-शुष्कभूमिकाश्च। अञ्जान्- प्राणतुरगान्। अति याथः- अतिगमयथः॥२॥

ता हु त्यद्वर्तिर्यदर्भप्रमुग्रेत्था धियं ऊहथुः शश्वदश्वैः।

मनोजवेभिरिषिरैः श्यध्यै परि व्यथिर्दाशुषो मर्त्यस्य॥ ६.०६२.०३

ता- तौ। उग्रा- तीक्ष्णौ। यत्। वर्तिः- गृहम्। अरध्रम्- असमृद्धम्। त्यत्- तत्। समर्धयितुम्। शश्वत्- सर्वदा। इत्था- एव। अश्वैः- प्राणतुरगैः। धियः। उह्थुः- धारयथः। मनोजवैः- मनोवेगैः। इषिरैः- सदेषणैः। दाशुषः- दातुः। मर्त्यस्य- यजमानस्य। व्यथिः- व्यथाजनकचित्तवृत्तिः। परि शयध्यै- परिशयनाय। भवतु॥३॥

ता नव्यंसो जरमाणस्य मन्मोपं भूषतो युयुजानसंप्ती।

शुमं पृक्षमिषमूर्जं वर्हन्ता होता यक्षत्प्रलो अध्रुग्युवीना॥ ६.०६२.०४

ता- तौ। नव्यसः- अभिनवस्य। जरमाणस्य- स्तोतुः। मन्म- ध्यानम्। युयुजानसप्ती-युज्यमानप्राणतुरगौ। उप भूषतः- मण्डयतः। शुभम्- भद्रम्। पृक्षम्- अन्नम्। इषम्- काम्यम्। ऊर्जं- शक्तिम्। वहन्ता- वहन्तौ। युवाना- तरुणौ। अध्नक्- अद्रोहः। प्रत्नः- पुराणः। यक्षत्-यजतु॥४॥

ता <u>वल्गू द</u>स्रा पु<u>र</u>शाकेतमा <u>प्र</u>ला नव्यसा वचसा विवासे। या शंसते स्तुवते शम्भविष्ठा बभूवतुर्गृणते चित्रराती॥ ६.०६२.०५

या- यो । शंसते- स्तुवते । शम्भविष्ठा- अतिशयेन शङ्करो । बभूवतुः- अभवताम् । गृणते- स्तुवते । चित्रराती- नानादानो । तो । वल्गू- सुन्दरो । दस्रा- दर्शनीयो । पुरुशाकतमा- अतिशयेन बहुकर्माणो । प्रत्ना- पुराणो । नव्यसा वचसा- अगतरसमन्त्रेण । विवासे- परिचरामि ॥५॥

ता भुज्युं विभिर्द्धः संमुद्रात्तुर्यस्य सृतुर्मूह्थू रजोभिः। अरेणुभिर्योजनेभिर्भुजन्तां पतित्रिभिरणीसो निरुपस्थति॥ ६.०६२.०६

ता- तौ। तुग्रस्य सूनुं भुज्युम्- आत्मसूर्यस्य चिद्रिश्मभावुकम्। तुग्रशब्दो रिश्मनामसु पिठतः। अरेणुभिः- रेणुरिहतैः। रजोभिः- अन्तरिक्षमार्गैः। योजनेभिः- युक्तैः। विभिः- प्राणाश्वैः। पतित्रिभिः- पतनशीलैः। समुद्रात्- चित्तसमुद्रात्। संसारसमुद्रात्। अद्भयः- मूलशक्तिधाराभ्यः। अर्णस उपस्थात्। निः उद्दथः- निरगमयताम्। भुज्युमंहसः पिपृथो निरिश्वनेति श्रुतिरत्रानुसन्धेया।॥६॥

वि जयुषां रथ्या यात्मिद्रं श्रुतं हवं वृषणा विधमत्याः। दुशस्यन्तां श्रुयवे पिप्यथुर्गामिति च्यवाना सुमृतिं भुरण्यू॥ ६.०६२.०७ वृषणा- वर्षको । दशस्यन्ता- यच्छन्तो । सुमितम्- शोभनमितम् । च्यवाना- गच्छन्तो । भुरण्यू- भर्तारो । विधिमत्याः- चित्तस्य देशबन्धनयुक्तायाः । त्वं विश्वस्य जगत इति मन्त्रे विधिशब्दस्य पाशार्थ उच्यते सायणेन । बध्यते अनेनेति विधिः । हवम्- आह्वानम् । श्रुतम्- श्रुतिमयम् । अद्रिम्- स्थैर्योपलक्षणाभिषवणपाषाणं प्रति । जयुषा- जयशीलेन । रथ्या- रथेन । वि- विशेषेण । यातम्- आगच्छतम् । शयवे- स्तोत्रे । गाम् । पिप्यथुः- आप्याययतम् ॥७ ॥

यद्रौदसी प्रदिवो अस्ति भूमा हेळो देवानामुत मर्त्युत्रा।

तदंदित्या वसवो रुद्रियासो रक्षोयुजे तपुर्घं दंघात॥ ६.०६२.०८

रोदसी- हे द्यावापृथिव्यो । आदित्याः- अखण्डप्रकृतिजाः। वसवः- शरण्याः। रुद्रियासः-वेगाधिदेवताः। यत्। प्रदिवः- दिव्यम् । तपुः- तापकम् । अघम्- आहन्ता । देवानाम् । मर्त्यत्रा-मर्त्येषु । हेळः- क्रोधः। भूम- महान् । अस्ति- भवति । तत् । रक्षोयुजे- रक्षःप्रेरकाय । दधात-धारयत ॥८ ॥

य ईं राजानावृतुथा विद्धदर्जसो मित्रो वर्रणश्चिकैतत्।

गम्भीराय रक्षेसे हेतिमस्य द्रोघीय चिद्वचेस आनेवाय॥ ६.०६२.०९

यः। रजसः- लोकस्य। राजानो- स्वामिनो। ऋतुथा- कालेन। विद्धत्- परिचरति। तम्। मित्रः-स्नेहाधिदेवता। वरुणः- ऋताधिदेवता च। चिकेतत्- जानीयात्। गम्भीराय। रक्षसे। हेतिम्-प्रहरणम्। अस्य- क्षिप। द्रोघाय आनवाय वचसे- द्रोहवचसे मनुष्याय क्षिप॥९॥

अन्तरैश्चकैस्तनयाय वृतिर्द्युमता यति नृवता रथेन।

सर्नुत्येन त्यर्जसा मर्त्यस्य वनुष्यतामपि शीर्षा वेवृक्तम्॥ ६.०६२.१०

अन्तरै:- अनिकृष्टेः। चक्रैः। द्युमता- दीप्तिमता। नृवता- प्राणाश्वयुक्तेन। रथेन-लक्ष्यप्रापकरंहणप्रतीकेन स्ववाहनेन। रथी ऋतस्य नो भवेति श्रुतेः ऋतं रथः। तनयाय-धर्मसन्तत्यै। वर्तिः- अस्मद्भृहम्। यातम्- आगच्छतम्। सनुत्येन- अन्तर्हितेन। त्यजसा- क्रोधेन। मर्त्यस्य- मनुष्यस्य। वनुष्यताम्- बाधताम्। शीर्षा- शिरांसि। अपि। ववृक्तम्-छिनतम्॥१०॥

आ परमाभिरुत मध्यमाभिर्नियुद्भिर्यातमवमाभिर्वाक्।

द्द∞हस्यं चिद्गोमंतो वि वजस्य दुरौ वर्तं गृणते चित्रराती॥ ६.०६२.११

गृणते- स्तुवते। चित्रराती- चित्रदानो। परमाभिः- श्रेष्ठाभिः। मध्यमाभिः। अवमाभिः- अधमाभिः। नियुद्धिः- प्राणवडवाभिः। अर्वाक्- अस्मद्भिमुखो। आयातम्- आगच्छतम्। दळ्हस्य- दृढस्य। गोमतो व्रजस्य- चिद्रिश्मसमूहस्य धेनुसमूहस्य वा। दुरः- द्वाराणि। वि वर्त- विवृणुतम्॥११॥